

[Nørlund.]

dets Idræt, medens herhjemme, saa vidt jeg ved, Dansk Idrætsforbund f. Eks. kun har paa sit Program, at man vil „fremme Idrætten“, og man kan ogsaa daarligt stille sig større Opgaver under de nuværende organisatoriske Betingelser. Men dér har altsaa Norges Idrætsforbund en ganske anden Stilling til Norges Idrætsliv, idet man efter den Sammenslutning, der er sket, har Kræfterne til at lede og organisere Landets Idræt; derfor er man ogsaa i Stand til at tage Opgaver op, som herhjemme fuldstændig forsømmes, og som heller ingen Rolle spiller i de nuværende Idrætsdiskussioner herhjemme.

Der er f. Eks. det, som Nordmændene kalder Bedriftsidrætten, hvor man siger; at Arbejdspladsen er et naturligt Udgangspunkt for en Udvikling af Sportslivet, idet man dér har Folkene samlet, og at det kan betyde en Modvirkning af Erhvervsskader i Forbindelse med Rationaliseringsprocessen, og det er i denne Forbindelse ogsaa lykkedes at faa Fagforbundene og Arbejdsgiverforeningen økonomisk interesseret i en ganske anden Grad, end Tilfældet er herhjemme, fordi man ganske selvfølgelig har en bestemt Mening med Udviklingen af den Side af Idrætten.

Det, som man har sat sig som Maal, er paa alle større Virksomheder at gøre Sports- eller Gymnastikanlæg lige saa selvfølgelig, som Garderobes og Spisesale er det for moderne Anlæg i Dag. En saadan Udvikling af Bedriftsidrætten, der er noget af det, Norges Idrætsforbund lægger aller mest Vægt paa, vil betyde en Hævning af hele den sportslige Standard. Det vil dels udvikle, hvad man vil kalde Motionsidrætten, men samtidig betyde en øget aktiv Interesse for den egentlige Konkurrenceidræt, og derved hæve Landets sportslige Niveau.

Et andet Spørgsmaal, som man ogsaa har taget op i Norge paa en ganske anden Maade, er Spørgsmaalet om Skole- og Ungdomsidrætten, idet det, som det ogsaa er kendt herhjemme fra, ofte er saaledes, at Skoleidrætten og Klubungdomsidrætten ikke altid arbejder sammen, men endda ofte har forskellige Gnidningspunkter. Man søger at løse dette Spørgsmaal i Norge ved at fremme Samarbejdet mellem Skoleidrætten og Klubbernes Dreng- og Pigeafdelinger.

Det, man har sat sig som Maal fra Norges Idrætsforbunds Side, er en organisatorisk Sammenslutning af hele Børne-, Skole- og Ungdomsidrætten. Man vil paa den Maade være i Stand til at tage de sær-

lige Hensyn, som maa tages netop til Ungdommen i Voksealderen.

En anden Ting, man ogsaa har taget op fra Norges Idrætsforbunds Side, er den meget stærke Udvikling af hele Lægekontrollen med Idrætten. Det skal jeg dog ikke gaa nærmere ind paa ved denne Lejlighed, men en Ting synes jeg bør understreges, og det er, at man ogsaa fra Norges Idrætsforbunds Side stiller sig det som en Opgave at faa Sportslivet til at betyde en Udfoldelse ogsaa af det demokratiske Organisationsliv, der, som jeg nævnedes kort før, er temmelig forsømt herhjemme. Saadan som det ligger her i Landet, er de fleste aktive Idrætsmænd temmelig uinteresseret indstillet over for deres Organisationers Ledelse. De anser det ikke som noget, der egentlig vedrører dem. Man ser da ogsaa, at de større Sportsklubber som Regel er ledet af Sagførere og andre Mænd, som har naaet den modne Alder, og hvis sportslige Indsats hører en fjern Fortid til. Det, som man mener er nødvendigt for disse Idrætsledere, er, hvad man vil kalde organisationsmæssig Erfaring, forretningsmæssig Forstand og al den Slags Ting. Men paa den Maade er vi ude i en Tilstand, hvor vi er naaet til, at de udøvende Sportsfolk faktisk ikke interesserer sig tilstrækkeligt for selve Idrættens Kaar. Jeg tror, at man heri maa se en af de vigtigste Aarsager til, at Idrættens Folk saa længe, som Tilfældet er, har fundet sig i de urimelige Forhold, som bydes Idrætten. Norges Idrætsforbund har dér sat ind med en organisatorisk Oplysningsvirksomhed inden for Idrætsorganisationerne og har stillet sig som Opgave at uddanne op imod 100 000 Tillidsmænd, som man regner vil være nødvendige for Organisationernes sikre Drift. Paa den Maade vil man opnaa det meget betydelige Fremskridt, at det bliver Idrættens egne Folk, som faar den afgørende Indflydelse paa selve Idrættens Ledelse og Organisering.

Det er vor Opfattelse, at hvis Danmark skal følge med paa Idrættens Omraade baade med Hensyn til Konkurrenceidræt og med Hensyn til Udvikling af Folkesundheden, maa der foruden et forøget Statstilskud en tilbunds-gaaende Omorganisering af hele Sportslivet til, saaledes at alle Idrættens Kræfter faktisk bruges til Idrættens Fremme. Det er efter vor Opfattelse ogsaa nødvendigt, at man ganske øjeblikkeligt tager fat paa disse Opgaver. Jeg er klar over, at det er omfattende Opgaver, og vil ikke forsøge paa og er heller ikke i Stand til at give en Skitse for, hvordan man eventuelt kunde tænke sig, hele en saadan